

အင်္ဂလိပ် - မြန်မာ

ပင်လယ်စားပြုကြီးပိုလ်ပုတ်ဆိတ် နှင့် တခြားပုံပြင်များ

မောင်မင်းဟန်

Blackbeard & Other stories

John Escott & Other

Design - Theint (09-31600755)

မြို့တော်အပ်သော ဆရာအတတ်

The Teacher's Secret

Once there was an expensive school in Korea. The students there learned to read and write Chinese. They were all afraid of their teacher. He was an old man, and he was always angry when the students didn't do their school work well.

Sometimes when he watched his students at work, the teacher felt hungry. Then, he picked up a basket and ate something from it.

One day, one of his students, a little boy, asked. 'What are you eating. Teacher?'

" လျှို့ဝှက်အပ်သော ဆရာ့ အတတ် "

တစ်ခါတုန်းက ကိုရီးယားနိုင်ငံမှာ ဈေးကြီးပေးတက်ရတဲ့ ကျောင်းတစ်ကျောင်းရှိတယ်။ အဲဒီမှာ ရှိတဲ့ ကျောင်းသားတွေဟာ တရုတ်စာ အရေးအဖတ် သင်ကြားနေကြတာပါ။ ကျောင်းသားတွေဟာ သူတို့ ဆရာကို ကြောက်ကြပါတယ်။ ဆရာက အသက်ကြီးလှပါပြီ။ ပြီးတော့ ကျောင်းသားတွေ သူတို့ စာကို ကောင်းကောင်း မလုပ်ရင် အမြဲလိုလို ဒေါသဖြူ

စံနေတတ်ပါတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ ကျောင်းသားတွေ စာလုပ်နေတာကို စောင့်ကြည့်ရင်း ဆရာကြီးက ဗိုက်ဆာလာတတ်ပါတယ်။ အဲဒီနောက် ဆရာကြီးဟာ ခြင်းတစ်ခြင်းကိုယူပြီး၊ အဲဒီအထဲကနေ တစ်စုံတစ်ရာကို ယူငင်စားသောက်လေ့ ရှိပါတယ်။

တစ်နေ့မှာ တော့ ကျောင်းသားတွေထဲက ကျောင်းသား ငယ်လေးက "ဆရာကြီး ဘာတွေစားနေတာလဲ"လို့ မေးလိုက်ပါတယ်။

'Oh!' he said quickly. 'It's my secret. It's good for old men. but it's poison for children!

One morning, the teacher needed to go to the nearest town. Before he left he told his students. 'You must read and write without me all morning.' After an hour, the students were tired of reading and writing.

'Let's look in the teacher's basket.' said the little boy. 'I want to know his secret.' 'Me too.' said his friend.

When they opened the basket, they found lots of nice dried fruit in it.

ဆရာကြီးက ခပ်မြန်မြန်ပြန်ပြောလိုက်တာကတော့ "အိုး ဒါငါ့ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ပဲ၊ ဒီပစ္စည်းက အသက်ကြီးသူတွေအတွက် အရမ်းကောင်းတယ်၊ ဒါပေမဲ့ လူငယ်တွေအတွက်ကတော့ အဆိပ်ပဲကွ "

တစ်ခုသောနံနက်ခင်းမှာ တော့ ဆရာကြီးက အနီးဆုံးမြို့တစ်မြို့ကို သွားဖို့ လိုအပ်လာပါတယ်။ ဆရာကြီးက သူ မထွက်ခွာခင်မှာ ကျောင်း သားတွေကို ဒီလိုမှာ ခဲ့တယ်။ "တပည့်တို့ ငါ မရှိပေမယ့် တစ်မနက်လုံး စာဖတ်ကြ၊ စာရေးကြကွ"

တစ်နာရီလောက်ကြာပြီးနောက် ကျောင်းသားတွေဟာ စာရေး၊ စာ ဖတ်ရတာကို ငြီးငွေ့လာကြပါတယ်။

အငယ်ဆုံးကျောင်းသားလေးက "ဟေ့ ဆရာကြီးရဲ့ ခြင်းတောင်းကို ကြည့်ကြရအောင်၊ ကျွန်တော်တော့ သူ့လျှို့ဝှက်ချက်ကို သိချင်နေပြီဗျ" တခြားသော သူ့ရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေက "ငါတို့ လည်း သိချင်နေပြီ"

သူတို့ ခြင်းတောင်းကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ အလွန်ကောင်းတဲ့ သစ် သီးခြောက်တွေကို တွေ့လိုက်ကြရပါတယ်။

"That isn't poison!" said an older girl. 'I' am hungry.' said the li ttle boy. And he took some fruit from the basket and began to eat it.

Then everybody took some of the teacher's fruit and ate it. So on there was nothing in the basket.

"Oh dear! What are we going to do now?' the students asked. ' Our teacher is going to be very angry with us...'

The room was suddenly quiet.

Then the little boy spoke.

'I have an idea!' he said, 'Can you help me?

The students listened to him.

အသက်ကြီးကြီးကောင်မလေးက "ဒါ အဆိပ် မဟုတ်ဘူး ဟေ့" ကောင်ငယ်လေးကလည်း "ကျွန်တော်တော့ ဆာတယ်ဗျ" လို့ ပြောပြီး သစ်သီးခြောက်တချို့ကို ခြင်းတောင်းထဲကနေ ယူပြီး စတင်စားပါတော့တယ်။

အဲဒီနောက်တော့ လူတိုင်းလိုလိုဟာ ဆရာကြီးရဲ့ သစ်သီးခြောက်ကို ယူပြီး စားကြပါတော့တယ်။ သိပ်မကြာခင်မှာပဲ ခြင်းတောင်းထဲမှာ ဘာဆိုဘာမှ မရှိတော့ပါဘူး။

ကျောင်းသားတွေက "အိုး... အခုတော့ ငါတို့ ဘာလုပ် ကြမှာလဲ" " ငါတို့ ဆရာကြီးကတော့ ငါတို့ ကို အရမ်းဒေါသဖြစ်တော့မယ် "

အခန်းဟာ ရုတ်တရက် တိတ်ဆိတ်သွားပါတယ်။ အဲဒီနောက် ကောင်ငယ်လေးက စကားစပြောပါတယ်။

"ကျွန်တော့်မှာ အကြံရှိတယ်။ အစ်ကို၊ အစ်မတို့ ကျွန်တော့်ကို ကူညီနိုင်မလား"

ကျောင်းသားတွေက ကျောင်းသားငယ်လေးရဲ့ စကားကို နားထောင်ကြပါတယ်။

Then they all pushed over the teacher's table. Black ink went all over the floor and the teacher's beautiful ink stone broke in half. 'Now lie down everybody. said the little boy. All the students lay down on the floor.

That afternoon, the teacher came back from town. He walked into the room and shouted at once: 'What's the matter? Why are you all lying on the floor?

The little boy stood up. 'Teacher,' he said, for a short time this morning we stopped reading and writing and we played in this room. By accident, your table went on the floor and your ink stone broke in half.

အဲဒီနောက် သူတို့ တစ်တွေက ဆရာကြီးရဲ့ စားပွဲကို တွန်းလှဲလိုက်ကြပါတယ်။ မင်နက်တွေဟာ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ပွပလဲသွားပါတယ်။ ဆရာကြီးရဲ့ လှပတဲ့ မင်ဖျော်ခွက်ဟာလည်း ထက်ပိုင်းကျိုးသွားပါတော့တယ်။

ကျောင်းသားငယ်လေးက "ကဲ လူတိုင်း အခုပဲ လှဲချလိုက်ကြတော့" ကျောင်းသားတွေအားလုံး ကြမ်းပြင်ပေါ် လှဲချလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီနေ့လယ်ခင်းမှာ တော့ ဆရာကြီးမြို့ကနေ ပြန်ရောက်လာပါတယ်။ သူ့အခန်းအတွင်း လမ်းလျှောက်ဝင် လာပြီး ရုတ်တရက် ထအော်လိုက်ပါတယ်။ "ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလဲ၊ မင်းတို့ ကရော ဘာကြောင့် ကြမ်းပြင်မှာ လဲနေကြတာလဲ"

ကျောင်းသားငယ်လေး မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပါတယ်။ သူက "ဆရာကြီး ကျွန်တော်တို့ ဒီကနေ့နံနက်ပိုင်း စာရေး၊ စာဖတ်တာကို ခဏလေးရပ်လိုက်ပြီး အခန်းထဲမှာ ကစားခဲ့ကြပါတယ်။ မတော်တဆ တိုက်မိပြီး ဆရာရဲ့ စားပွဲကို တိုက်မိပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်ကျပြီး ဆရာရဲ့ မင်ဖျော်ခွက်လည်း ထက်ပိုင်းကျိုးသွားပါတယ်"

We felt very bad about that and we wanted to die. So everybody ate some of the poison in your basket. Now we're waiting to die. We're very sorry. And he lay down again on the floor. The teacher didn't speak. He left the room and went into the garden to think. After a minute or two he smiled and said. 'Hmm, those students are learning quickly.'

Joyce Hannam

"ဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အတော်လေး ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ခံစားရပါတယ်။ စိတ်မကောင်းဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ သေလိုက်ချင်တယ်။ ဒါကြောင့် လူတိုင်းလိုလို ဆရာကြီးရဲ့ ခြင်းတောင်းထဲက အဆိပ်တွေကို ယူစားလိုက်ကြပါတယ်။ အခုကျွန်တော်တို့ သေဖို့ စောင့် စားနေကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အရမ်းကို စိတ်မကောင်းပါ ဘူး ဆရာရယ်"

ပြောပြီးနောက် ကောင်းလေးက ကြမ်းပြင်ပေါ် ပြန်လှဲချလိုက်ပါတယ်။

ဆရာကြီး ဘာဆိုတာမှ မပြောပါဘူး။ သူ့အခန်းထဲကနေ ထွက်သွားပြီး ဥယျာဉ်ထဲကို ဝင်သွားပြီး စဉ်းစားနေလိုက်တယ်။ (၁)မိနစ် (၂)မိနစ်လောက်ကြာပြီးနောက် ဆရာကြီး ပြီး လာပြီး "အင်း ဒီကျောင်းသားတွေ သင်ယူတတ်မြောက်တာ တော်တော် မြန်ပေတာပဲ ကိုး"

မောင်မင်းဟန်

